

عنوان مقاله:

مقایسه پارکینسون و آلزایمر: از پاتوفیزیولوژی تا فاکتورهای نوروتروفیک

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم آزمایشگاهی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

باقر جعفروند گیکلو - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم جانوری، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی، تهران

محمدرضا نجف زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم جانوری، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی، تهران

المیرا بیرامی - استادیار، گروه علوم جانوری، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

پارکینسون و آلزایمر دو بیماری شایع نورودژنراتیو هستند که سیستم عصبی مرکزی و محیطی را تحت تاثیر قرار می دهند. شیوع آلزایمر بیشتر بوده و مشخصه اصلی آن اختلالات پیش رونده شناختی و کاهش حافظه می باشد، اما در پارکینسون اختلالات حرکتی مشخصه اصلی است و در حالات پیشرفته تر بیماری، اختلالات حافظه و شناختی نیز می تواند رخ دهد. عوامل ژنتیکی و محیطی در ایجاد هر دو بیماری دخیل اند، استرس اکسیداتیو، تجمع پروتئین های بتا آمیلوئید و تائو، افزایش گلوتامات و کاهش استیل کولین در ایجاد آلزایمر و کاهش دوپامین و تخریب نورون های دوپامینرژیک، تجمع اجسام لوی، استرس اکسیداتیو و التهاب از مهم ترین عوامل ایجاد پارکینسون هستند. هدف اصلی این مقاله بررسی مروری پاتوفیزیولوژی و فیزیولوژی این دو بیماری و گزارش مطالعات پیرامون مزایا و چالش های استفاده از فاکتورهای نوروتروفیک و نقش اساسی آن ها در محافظت از سیستم عصبی در مطالعات پیش بالینی و بالینی می باشد.

کلمات کلیدی:

آلزایمر، پارکینسون، فاکتورهای نوروتروفیک، بیماری های نورودژنراتیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716080>

